

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a JUDr. Marcely Sedmíkové, v právní věci žalobkyně: **H. F.**, zast. Mgr. Michaelou Folberovou, advokátkou se sídlem AK v Praze 1, Revoluční 1082/8, PSČ 110 00, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát**, se sídlem Moravské náměstí č. 1, Brno, PSČ 602 00, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2011, sp. zn. ZKI-O-130/562/2011, t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Rozhodnutím Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Brně ze dne 9. 12. 2011, sp. zn. ZKI-O-130/562/2011, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrálního pracoviště Havlíčkův Brod ze dne 6. 10. 2011, sp. zn. OR-736/2011-611/8, a toto potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím prvoinstanční správní orgán rozhodl ve věci její námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu pro katastrální území Bartoušov uplatněné podle ust. § 16 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, v platném znění (katastrální zákon), dále jen „katastrální zákon“. Konkrétně šlo o námitku týkající se nově určené výměry pozemkové parcely č. 51/2 v kat. území Bartoušov. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včas žalobu, kterou se domáhala jeho zrušení z následujících důvodů.

I. Obsah žaloby

Žalobkyně předně uvedla, že v květnu roku 2011 nabyla vlastnické právo k pozemkům parc. č. st. 21/1, parc. č. st. 21/2, parc. č. 51/2, parc. č. 53, parc. č. 124/4, parc. č. 1192/5 a k budově čp. 19, zapsaných na LV č. 285 pro obec a kat. území Bartoušov. V roce 2011 provedl Katastrální úřad pro Vysočinu, katastrální pracoviště Havlíčkův Brod (dále jen „katastrální úřad“) obnovu katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací, přičemž určil novou výměru pozemku parc. č. 51/2, a to 948 m², místo dosavadní výměry 1107 m². Rozdíl ve výměře tohoto pozemku tak představoval 159 m². Proti navržené obnově katastrálního operátu, zejména proti snížení výměry pozemku parc. č. 51/2 o zmíněných 159 m², podala žalobkyně 2. 8. 2011 podle § 16 odst. 3 katastrálního zákona námitky.

Katastrální úřad o nich rozhodl rozhodnutím ze dne 6. 10. 2011, přičemž nevyhověl námitce proti nově určené výměře pozemkové parcely č. 51/2 v kat. území Bartoušov a rozhodl, že po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bude:

- v souboru geodetických informací kat. území Bartoušov geometrické a polohové určení části hranice parcely č. 53 a parcely č. st. 21/2 nově určeno spojnicí bodů číslo 267-18, 267-11, 267-10, 267-9 a 267-8 tak, jak je zobrazeno v neměřickém záznamu číslo 267 Bartoušov,
- v souboru geodetických informací kat. území Bartoušov geometrické a polohové určení části hranice parcely č. st. 21/1 a parcely č. st. 21/2 nově určeno spojnicí bodů číslo 263-3401, 267-4, 267-3, 267-2, 267-1, 263-3446 a 267-19 tak, jak je zobrazeno v neměřickém záznamu číslo 267 Bartoušov,
- v souboru geodetických informací kat. území Bartoušov geometrické a polohové určení části hranice parcely č. 51/2 a parcely č. st. 21/2 nově určeno spojnicí bodů číslo 267-17, 267-16, 267-15, 267-14, 267-13, 267-12, 263-3442 a 267-19 tak, jak je zobrazeno v neměřickém záznamu číslo 267 Bartoušov,
- v souboru popisných informací kat. území Bartoušov bude parcela č. st. 21/1 evidována s výměrou 631 m², parcela č. st. 21/2 evidována s výměrou 247 m², parcela č. 51/2 evidována s výměrou 944 m² a parcela č. 53 evidována s výměrou 293 m².

Před vydáním rozhodnutí katastrální úřad zjišťoval, zda byla správně provedena obnova katastrálního operátu. Vypočítal při tom, že pozemek parc. č. 51/2 nemá mít výměru 948 m², ale jen 944 m². V rozhodnutí je již uvedena tato nová výměra. V praktickém důsledku to znamená, že by měl mít tento pozemek dle rozhodnutí katastrálního úřadu výměru ještě o 4 m² menší. Katastrální úřad tak na základě námitky zjistil, že obnova katastrálního operátu byla z jeho strany provedena chybně. Dlužno přitom poznamenat, že katastrální úřad opravoval výměry pozemků v daném prostoru již v roce 1998.

Katastrální úřad při určování výměry pozemků na LV č. 285 pro kat. území Bartoušov tedy nejméně již 2x chyboval, a to v poměrně krátké době a pokaždé, když

měl výměru těchto pozemků zjistit a spočítat. Jednou byla chybně spočítána výměra v roce 1998, podruhé při provedené obnově katastrálního operátu v roce 2011. Závěry katastrálního úřadu o výměrách dotčených pozemků lze tak považovat podle žalobkyně za nevěrohodné a takovýto stav nejistoty ve vlastnickém právu k nemovitostem je podle ní pro právní a demokratický stát neakceptovatelný. Proti rozhodnutí katastrálního úřadu podala žalobkyně odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

K němu žalobkyně uvedla, že se „domnívá, že žalovaný při vydání rozhodnutí inspektorátu nevyužil všechny možnosti postupu při obnově katastrálního operátu a zvoleným postupem došlo ke zkrácení jejích práv přímo nebo jako důsledku porušení jejích práv v předcházejícím řízení“. Katastrální úřad použil při provedení obnovy katastrálního operátu metodu dle § 13 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, a to přepracováním souboru geodetických informací. Při této metodě ale zaměstnanci katastrálního úřadu nejdou do terénu zjišťovat skutečný stav, neboť vychází pouze z informací evidovaných katastrálními úřady a z původních katastrálních map. Tyto informace však nezaručují, že odpovídají skutečnému stavu i v současné době, neboť jde o informace, které mohou být staré řádově i několik desítek let a stav v terénu se mohl od té doby už mnohokrát změnit. Z dosavadního průběhu řízení se ostatně žalobkyně přesvědčila o tom, že při metodě obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací mohou vznikat chyby (viz výše).

Katastrální úřad tak při každém přepočítávání výměry dotčených pozemků zjistil jinou výměru pozemků a tuto pak opravoval. Provedené opravy ve výměrách pozemků přitom směřují k tomu, že se celková jejich výměra snižuje, aniž by bylo zjištěno, jakým způsobem se mění průběh hranic pozemku. Při dalším přepočtu výměr dotčených pozemků tak opět může dojít k situaci, že katastrální úřad spočítá jinou výměru, než doposud, a tato celková výměra bude opět snížena. Výměra pozemků o celkové výměře cca 7.558 m² přitom nemůže být podle žalobkyně snížena o více než 150 m² bez toho, aniž by se tato změna projevila v hranicích pozemků. Krom toho je takové snížení výměry značným zásahem do vlastnického práva žalobkyně.

Žalobkyně pokračovala, že „se domnívá, že pokud katastrální úřad není schopen z metody obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací zjistit skutečnou výměru pozemků, resp. pokaždé zjistí jinou výměru, pak k upřesnění skutečného stavu měl využít jinou metodu obnovy katastrálního operátu, např. novým mapováním podle ust. § 13 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Tato metoda je dle názoru žalobkyně přesnější a vystihuje skutečný stav.“ Byly pro ni ostatně splněny i potřebné předpoklady, neboť se k ní přistupuje tehdy, pokud geometrické určení a polohové určení nemovitostí v důsledku značného počtu změn, nedostatečné přesnosti nebo použitelného měřítko katastrální mapy již nevyhovuje současnému vedení katastru. A v projednávané věci katastrální úřad prokázal, že nedokáže přesně spočítat výměru dotčených pozemků (jedná se tedy o nedostatečnou přesnost podkladů katastrálního úřadu).

Žalovaný se podle žalobkyně dále nevypořádal s argumentem, že když katastrální úřad při dvojnásobném přepočítávání výměr dotčených pozemků zjistil rozdílnou výměru, tak že při dalším zjišťování jejich výměr může opět dojít k další změně výměr pozemků. Vzhledem k uvedenému měla žalobkyně žalované rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

Závěrem žalobkyně konstatovala, že nabyla vlastnické právo k pozemkům v souhrnné výměře o 138 m² větší oproti stavu po provedení obnovy operátu. Žalovaný ani katastrální úřad se prý ve svých rozhodnutích nevyjádřili ke skutečnosti, jak je možné, že na základě provedení obnovy katastrálního operátu došlo k tak výraznému úbytku výměry předmětných pozemků. Žalované rozhodnutí tak neúměrně zasahuje do vlastnického práva žalobkyně jako vlastnice pozemků uvedených na LV č. 285 v kat. území Bartoušov, které jí zaručuje čl. 11 Listiny základních práv a svobod. V katastrální mapě přitom nebylo vyznačeno, jak se změnil hranice pozemků, tedy jakým směrem se posunuly. Ani tato okolnost není v žalovaném rozhodnutí dostatečně vysvětlena.

Vzhledem k tomu žalobkyně navrhovala zrušit jak žalované rozhodnutí, tak i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, jež mu předcházelo.

II.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný, byť byl nadepsaným krajským soudem vyzván k tomu, aby se k žalobě vyjádřil, této možnosti nevyužil a ponechal tak rozhodnutí zcela na úvaze soudu.

III.

Jednání krajského soudu

Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 17. 6. 2014. Žalobkyně při něm setrvala na svých dosavadních žalobních tvrzeních. Žalovaný se jednání nezúčastnil, ani se k němu nevyjádřil.

Poté krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům.

IV.

Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nejdříve shrnul obsah prvoinstančního správního rozhodnutí a důvody, jež k němu vedly. Poté se zabýval

odvoláním žalobkyně, jehož podstatou byl nesouhlas se změnou výměry parcely č. 51/2.

Konstatoval, že současný operát katastru nemovitostí pro katastrální území Bartoušov byl převzat z bývalé evidence nemovitostí. Dne 31.8.2011 byla v kat. území Bartoušov vyhlášena platnost obnoveného katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací (SGI), které bylo provedeno podle § 15 katastrálního zákona a § 63 odst. 1 až 8 katastrální vyhlášky. Dne 26.9.2011 se dostavila na katastrální úřad žalobkyně a do protokolu uvedla, že nesouhlasí s nově určenou výměrou parcely č. 51/2. Této námitce katastrální úřad nevyhověl, a to rozhodnutím ze dne 6.10.2011, sp. zn. OR-736/2011-601/8.

Žalovaný v odvolacím řízení zjistil, že „v pozemkovém katastru byla pozemková parcela č. 51/2 zobrazena v katastrální mapě č. 2 a v parcelním protokolu u ní byla evidovaná výměra 1331 m². V roce 1946 byl pozemek parcela č. 51/2 pozemkového katastru (PK) dotčen grafickým přídělem (den převzetí přídělů 1.3.1946). Tímto přídělem došlo ke změně geometrického a polohového určení hranice mezi pozemky parcela č. 51/2 a 50 PK a současně byla změněna výměra pozemku parcela č. 51/2 PK na hodnotu 1281 m². V evidenci nemovitostí byl předmětný pozemek zobrazen v analogové mapě v měřítku 1:2880 – mapový list číslo VS XV-23-6, avšak změna geometrického a polohového určení hranice pozemku parcely č. 51/2 na základě přídělů byla v mapě EN provedena ..... dle polního náčrtu číslo 6 z roku 1969 (do té doby grafický příděl zakreslen v katastrální příručce), v písemném operátu evidence nemovitostí zůstala parcela č. 51/2 nadále evidována s výměrou 1331 m² bez listu vlastnictví – vlastnický vztah byl nadále evidován v pozemkové knize.

V roce 1980 byla poz. parcela č. 51/2 na základě darovací smlouvy ze dne 13.5.1980, registrováno Státním notářstvím v Havlíčkově Brodě pod č. RI 376/80 dne 17.6.1980, zapsána na list vlastnictví (LV) 285 pro kat. území Bartoušov. Zápisem v položce č. 20/1980 výkazu změn byla na LV 285 zapsána parcela č. 51/2 s výměrou 1281 m² jako pozemek v užívání socialistické organizace.

V roce 1989, na základě žádosti JZD Mírovka o převedení pozemků sdružených v JZD do užívání původním vlastníků, byla poz. parcela č. 51/2 zapsaná do užívání v té době evidovaného vlastníka pozemku s chybnou výměrou 1331 m² – položka výkazu změn 10/89.

V roce 1992 došlo ke změně geometrického a polohového určení hranice mezi pozemky parcela č. 51/2, 53 a st. 21 dle geometrického plánu č. 80-21/92. V mapě EN byly vytvořeny nové parcely č. st. 21/1, st. 21/2 a zobrazeno nové geometrické a polohové určení hranic pozemkových parcel č. 51/2 a 53. Položkou výkazu změn č. 35/92 byl do EN zapsán geometrický plán č. 80-21/92, kterým byly od parcely č. 51/2 odděleny díly v celkové výměře 199 m², tj. do parcely č. st. 21/1 sloučen díl o výměře 8 m², do parcely č. st. 21/2 sloučen díl o výměře 180 m² a do parcely č. 53 sloučen díl o výměře 11 m² (změna provedena na pozemcích jednoho vlastníka). V geometrickém plánu je v dosavadním stavu výkazu výměr u parcely č. 51/2 uvedena výměra 1331 m², po odečtení dílů je u parcely č. 51/2 v novém stavu výkazu výměr uvedena výměra 1132 m². Správně měly být oddělované díly odečteny od výměry 1281 m² – v novém stavu geometrického plánu č. 80-21/92 pak měla mít výměra parcely č. 52/1 hodnotu 1082 m², další parcely dotčené změnou měly být uvedeny s

výměrami: parcela č. 53 s výměrou 293 m², parcela č. st. 21/1 s výměrou 631 m² a parcela č. st. 21/2 s výměrou 247 m².

V roce 1998 KÚ zjistil, že v KN jsou u parcel č. st. 21/1, st. 21/2, poz. parcel č. 51/2 a 53 evidovány chybné výměry. V rámci řízení OR-89/1998 provedl KÚ opravu výměr uvedených parcel s odůvodněním, že chyba vznikla při vyhotovení PN 80, v němž byly místo výměr grafického přidělu nasazeny výměry původního pozemkového katastru. Po provedené opravě byla v KN evidována u parcely č. st. 21/1 výměra 617 m², u parcely č. st. 21/2 výměra 242 m², u poz. parcely č. 51/2 výměra 1107 m² a u poz. parcely č. 53 výměra 287 m².

V roce 2011 byla v kat. území Bartoušov provedena obnova katastrálního operátu přepracováním dle ust. § 15 katastrálního zákona. V souladu s ust. § 63 vyhlášky č. 26/2007 Sb., v platném znění, byla dosavadní katastrální mapa z grafické formy přepracovaná do formy grafického počítačového souboru, tj. bez zjišťování průběhu hranic a jejich měření v terénu byla analogová katastrální mapa přepracována na mapu digitalizovanou (KMD). Do obnovy katastrálního operátu přepracováním vstoupila parcela č. st. 21/1 s výměrou 617 m², parcela č. st. 21/2 s výměrou 242 m², poz. parcela č. 51/2 s výměrou 1107 m² a poz. parcela č. 53 s výměrou 287 m². Vektorizací rastrových souborů analogové mapy byly získány souřadnice lomových bodů hranic parcel, z kterých byly vypočteny výměry. Dle ust. § 63 odst. 6 byly v SPI u parcel č. st. 21/1, st. 21/2 a poz. parcely č. 53 ponechány dosavadní výměry, neboť nedošlo k překročení mezní odchylky stanovené v bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky. Překročení mezní odchylky bylo zjištěno u výměry poz. parcely č. 51/2, a proto byla do SPI u této parcely zavedena výměra 948 m² z grafického počítačového souboru digitalizované katastrální mapy.

Na základě námítky odvolatelky provedl KÚ porovnání zobrazení hranic dotčeného pozemku a zjistil, že v KMD nebyla hranice mezi parcelami č. st. 21/1, st. 21/2 a pozemkovými parcelami č. 51/2 a 53 vyznačena dle geom. plánu č. 80-21/92. Pro opravu chybného geometrického a polohového určení hranic uvedených parcel vyhotovil KÚ neměřický záznam č. 267, ve kterém stav KMD opravil na stav geom. plánu č. 80-21/92. Po opravě geometrického určení dle neměřického záznamu č. 267 došlo u poz. parcely č. 51/2 ke změně výměry na hodnotu 944 m², u poz. parcely č. 53 na 293 m², u parcely č. st. 21/1 na 631 m², u parcely č. st. 21/2 na 247 m².

Odvolací orgán se nejdříve zabýval otázkou, zda technické provedení obnovy a následné opravy geometrického určení hranic parcel č. st. 21/1, st. 21/2 a poz. parcel č. 51/2 a 53 není zatíženo nepřesností při zobrazení v katastrální mapě podle ust. § 8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Z porovnání rozměrů pozemků zobrazených v katastrální mapě před obnovou a po provedené obnově přepracováním byly zjištěny nepřesnosti v údajích katastru, které odůvodňují provedení opravy dle neměřického záznamu č. 267. V úvahu je nezbytné brát to, že geometrické určení nemovitosti podle ust. § 27 písm. e) katastrálního zákona, tj. tvar a rozměr pozemků, jsou závazné pro právní úkony týkající se nemovitostí vedených v katastru podle ust. § 20 katastrálního zákona. Proto ZKI porovnal zobrazení hranic předmětných nemovitostí v katastrální mapě platné před obnovou katastrálního operátu (v měřítku 1:2880) s rozměry v KMD po provedené opravě na základě námítky a zjistil, že hranice budou po provedené opravě dle neměřického záznamu č. 267 v obou těchto mapových podkladech zobrazeny shodně. V zobrazení dle neměř. záznamu 267 nebyly

zjištěny žádné rozdíly, které by svědčily o překročení mezních odchylek stanovených v bodu 15 přílohy vyhlášky č. 26/2007 Sb., v platném znění (katastrální vyhláška). Výsledky porovnání jsou uloženy ve spisu odvolacího orgánu.

Protože geometrické určení pozemku, jak výše popsáno, je bez chyb, zabýval se odvolací orgán zjištěním toho, zda nedošlo k chybě v určení výměry. ZKI kontrolně prověřil výměru evidovanou u parcely č. 51/2 před obnovou katastrálního operátu. Z analogové mapy VS XV-23-6 kontrolně opakovaně určil (s využitím digitálního planimetru značky X-PLAN 380 F.C) výměru části, o kterou byla původně parcela č. 51/2 v grafickém přidělu zmenšena. Zjistil, že v písemném operátu byla výměra parcely č. 51/2 z hodnoty 1331 m² zmenšena na hodnotu 1281 m² – tedy o 50 m², avšak dle zákresu v mapě EN provedeném po grafickém přidělu byla u parcely č. 51/2 planimetricky zjištěna výměra 1149 m² (KÚ v napadeném rozhodnutí uvádí výměru 1153 m² zjištěnou v katastrální příručce) a u oddělované části výměra 182 m². Na základě těchto zjištění ZKI konstatuje, že evidovaná výměra 1281 m² z grafického přidělu nevyjadřovala skutečný plošný obsah parcely zobrazené v mapě EN (i v katastrální příručce) a nebyla tedy správná.

ZKI se dále zabýval ověřením správnosti výpočtu výměry parcely č. 51/2 při obnově katastrálního operátu. Provedl kontrolní výpočet výměry parcely č. 51/2 ze souřadnic lomových bodů dle neměřického záznamu č. 267 – hodnota výměry vypočtené ze souřadnic je 944 m². Výpočet byl proveden automatizovaně na počítači a protokol o výpočtu je uložen ve spisu odvolacího orgánu. Lze konstatovat, že KÚ při evidování výměry 944 m² u parcely č. 51/2 v SPI po nabytí právní moci napadeného rozhodnutí, nepochybí, neboť postupuje v souladu s ust. § 63 odst. 6 katastrální vyhlášky, které stanoví: v souboru popisných informací se při obnově katastrálního operátu přepracováním při shodném kódu způsobu určení výměry ponechají dosavadní výměry v případě, že nejsou překročeny mezní odchylky podle bodu 14.9 přílohy, a v ostatních případech se zavedou výměry určené z grafického počítačového souboru digitalizované katastrální mapy. Mezní odchylka pro výměru 1107 m² parcely č. 51/2 vypočtená podle bodu 14.9 přílohy činí 86 m². Toto zjištění potvrzuje správnost údaje o výměře dotčené parcely v obnoveném katastrálním operátu (po provedení opravy dle neměřického záznamu č. 267) a to, že výměra byla vypočtena bez chyb.

Odvolací orgán proto konstatuje, že **zobrazení dotčených parcel v katastrální mapě digitalizované po nabytí právní moci napadeného rozhodnutí nebude již zatíženo chybou v zobrazení předmětu měření podle § 8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona.** Současně bude v souboru popisných informací katastru nemovitostí změněn i údaj o výměře parcel odpovídající změně geometrického a polohového určení dle neměřického záznamu č. 267 v kat. území Bartoušov.“

A žalovaný pokračoval, že obnovou katastrálního operátu přepracováním nedošlo u předmětných parcel k žádným změnám průběhu hranic pozemků v přírodě a že výměra je vždy odvozena od geometrického určení nemovitosti – viz ust. § 27 písm. e) a g) katastrálního zákona. Právě proto žalovaný zkoumal především tu skutečnost, zda při obnově katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací katastru, tj při tvorbě KMD, nedošlo k chybě v zobrazení geometrického určení pozemků a zda nedošlo k pochybení při vlastním určení nové výměry.

K návrhu žalobkyně, aby byla provedena obnova katastrálního operátu metodou nového mapování, žalovaný uvedl, že se k této metodě přistupuje, pokud geometrické určení a polohové určení nemovitostí v důsledku značného počtu změn, nedostatečné přesnosti nebo použitého měřítka katastrální mapy již nevyhovuje současnému vedení katastru. Katastrální mapa pro katastrální území Bartoušov však takový stav nevykazuje, proto bylo přistoupeno k obnově katastrálního operátu přepracováním SGI. Případ pozemků na LV 285 v kat. území Bartoušov neodpovídá situaci, kdy se podle katastrálního zákona přistupuje k novému mapování, protože „časté změny ve výměře“ u pozemku parcela č. 51/2 nevycházely ze značného počtu změn geometrického a polohového určení nemovitostí. Geometrické určení parcely č. 51/2 bylo změněno pouze dvakrát, a to v roce 1946 grafickým přídělem a v roce 1992 geometrickým plánem č. 80-21/92. Ke změně výměry parcely č. 51/2 docházelo chybným evidováním její hodnoty bez změny geometrického určení, jak výše prokázáno.

K námitkám žalobkyně ohledně zásahu do jejích vlastnických práv žalovaný uvedl, že v případě výkonu státní správy na úseku katastru nemovitostí spočívá ochrana vlastnických práv ve správné evidenci údajů o nemovitostech a právních vztazích k nim, tj. v takové evidenci, která je vedena v souladu s listinami předloženými k zápisu příslušných údajů do katastru nemovitostí. Zajistit soulad těchto údajů s objektivním stavem právním je povinností vlastníků a jiných oprávněných, nikoliv povinností správního orgánu, který tuto evidenci spravuje (viz § 10 katastrálního zákona). V tomto smyslu katastrální úřad nepochybil, neboť závazný údaj katastru, tj. geometrické a polohové určení, byl dán do souladu s geometrickým plánem z roku 1992. Tímto postupem nebylo a ani nemohlo být poškozeno vlastnické právo odvolatelky, neboť nedošlo k porušení práva věc držet, užívat, požívat její plody a disponovat s ní. Dle ust. § 5 odst. 7 katastrálního zákona právní vztahy nemohou být dotčeny revizí údajů katastru, opravou chyb v katastrálním operátu ani obnovou operátu, pokud jejich změna není doložena listinou.

Úbytek výměry pozemkové parcely č. 51/2 nelze považovat ani za „vyvlastnění části pozemku“ neboť k tomuto úbytku nedošlo v důsledku změny geometrického a polohového určení, ale uvedením do souladu údajů souboru popisných informací katastru s jejich zobrazením v mapových podkladech tak, aby bylo naplněno ust. § 27 písm. g) katastrálního zákona.

Závěrem žalovaný uvedl, že kompetence orgánů zeměměřictví a katastru, tedy i katastrálních úřadů a zeměměřických a katastrálních inspektorátů, jsou vymezeny zákonem č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech (v platném znění), a ze zákona žádnému z těchto orgánů nepřísluší rozhodovat o průběhu vlastnických hranic pozemků v terénu. Rozhodnutí katastrálních úřadů vydaná v řízení podle ust. § 16 odst. 3 katastrálního zákona a rozhodnutí zeměměřických a katastrálních inspektorátů opřena o ust. § 16 odst. 4 katastrálního zákona, jsou rozhodnutími, která nemohou zasahovat do sféry hmotně právních oprávnění a povinností vlastníků a nemohou tedy rozhodovat o předmětu vlastnictví. Tato rozhodnutí mají pouze evidenční účinky a nemohou řešit otázky, kdo je vlastníkem nemovitosti, kde se nacházejí vlastnické hranice pozemků v terénu, ale pouze

otázku, kdo bude v katastru nemovitostí podle právních listin a měřických podkladů zapsán jako vlastník a v jaké podobě (zákresy hranic parcel, označení parcel parcelními čísly, druh pozemku, výměry parcel, apod.) bude konkrétní nemovitost v katastrálním operátu podle předložených podkladů evidována. Skutečnost, že právní vztahy k nemovitostem nemohou být dotčeny obnovou katastrálního operátu, vyplývá i z ust. § 5 odst. 7 katastrálního zákona. Případné spory o vlastnictví pozemků nebo jejich částí je možné řešit pouze občanskoprávní cestou, pokud nedorazí mezi vlastníky ke smírné dohodě.

Potud tedy odůvodnění žalovaného rozhodnutí, které, stejně jako obsah žaloby, uvedl krajský soud velmi podrobným způsobem zcela záměrně. Jednak z něho totiž plyne, že odvolací námitky jsou v podstatě totožné s námitkami žalobními, když jejich podstatou je výměra parcely č. 51/2 a dále je z něho naprosto jednoznačně zřejmá forma, způsob, prostě modus jejich vyřízení žalovaným. A s ním se Krajský soud v Hradci Králové ztotožňuje, proto na něj v dalším i plně odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy musel říci totéž (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2011, sp. zn. US 874/11, kde vyslovil, že není nezbytné, aby Nejvyšší správní soud znovu podrobně opakoval již jednou ve správním soudnictví v dané věci vyslovené, pokud se se závěry krajského soudu zcela ztotožnil a dal jasně najevo /byť odkazem/, jaké úvahy zaujal). Tento závěr Ústavního soudu byl sice učiněn vůči Nejvyššímu správnímu soudu, ale lze jej analogicky aplikovat i v případě rozhodování krajského soudu. Odůvodnění žalovaného rozhodnutí odpovídá obsahu správního spisu a dlužno zdůraznit, že je žalobkyně konkrétním způsobem ani nezpochybňovala. V podstatě v ní totiž jen popsala dění kolem parcely č. 51/2 z hlediska její výměry a vyjadřovala obavu, zda se již jedná o konečný stav její výměry či nikoliv. Neuvedla žádné konkrétní (tj. ve vztahu k sobě a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení a právní argumentaci, z nichž by plynulo, z jakých důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, o jaké konkrétní nezákonné kroky, postupy, úkony, úvahy, hodnocení či závěry žalovaného šlo, když žalovaný ve shodě s katastrálním úřadem dospěl k závěru, že správná výměra parcely č. 51/2 v kat. území Bartoušov je 944 m². To, co žalobkyně uvedla kolem změny výměry parcely č. 51/2, žalovaný ostatně nezpochybňuje a naopak dostatečně podrobnou a pochopitelnou formou vysvětluje, proč se tak stalo, z jakého důvodu a proč je tedy výměra parcely č. 51/2 jaká je. Žalovaný v odůvodnění žalovaného rozhodnutí rovněž osvětlil, proč nepřicházelo v úvahu užití metody novým mapováním, tedy proto, že k chybě nedošlo v důsledku změn v geometrickém určení a polohovém určení parcely č. 51/2, nýbrž tím, že v roce 1989 byla tato parcela zapsána s chybnou výměrou 1.331 m². Tedy místo výměry podle grafického přidělu byla zapsána výměra z původního pozemkového katastru (jednalo se o přiděl pro A. a B. K., návrh přidělu je založen ve správním spisu). Žalovaný se zabýval podrobným a přiléhavým způsobem též námitkami ohledně údajného zásahu do vlastnických práv žalobkyně. Jak podrobně vysvětlil, o žádný takový zásah se nejedná.

Žalovaný se vypořádal se všemi podstatnými námitkami žalobkyně, a nebylo proto možno přisvědčit ani jejímu tvrzení, že je žalované rozhodnutí nepřezkoumatelné. Podle konstantní soudní judikatury Nejvyššího správního soudu

Ize totiž považovat rozhodnutí správního orgánu za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů v případě, že se jedná o vadu řízení, kdy z žalovaného rozhodnutí nelze zjistit či dovodit, jakým způsobem správní orgán dospěl k výroku rozhodnutí, jakými úvahami se řídil, o jaká skutková zjištění a právní předpisy svůj závěr opřel (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.3.2007, č.j. 9Afs 11/2007-59). V přezkoumávané věci se námitkami žalobkyně zabývaly oba správní orgány a jejich rozhodnutí netrpí uvedenými vadami.

Vzhledem k uvedenému krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Obiter dictum krajský soud k věci uvádí, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku (ve vztahu k soudům srov. např. odst. 61 rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí). Nadto si je třeba uvědomit, že orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy vypořádá. Nelze proto nikdy bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13).

V. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů účastníků řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně ve věci úspěch neměla a pokud jde o žalovaného, krajský soud nezjistil, že by mu nějaké náklady řízení vznikly (viz II. výrok tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí).

Případne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 24. června 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu